

[Kjeld Olesen.]

råd til andre, men lad mig i disse rationaliseringstider alligevel give et råd. Jeg har set, at der snart skal være radikalt landsmøde, og jeg har også set det oplæg til program, man har sendt ud, og haft lejlighed til at sammenligne det med, hvad man tidligere har sagt. Ville det ikke efterhånden være rationelt, hvis såvel de radikale som venstre og det konservative folkeparti slog deres landsmøder sammen og fandt ud af én politik? Så ville der være overensstemmelse med virkeligheden, som den er.

Kurt Brauer: Jeg kan såmænd godt forstå hr. Kjeld Olesens harme, men er det nu så slemt, må jeg spørge, for nu er vi da i hvert fald fri for den sædvanlige radikale køren frihjul rundt omkring på vælgermøderne. Nu har vi vel for sidste gang hørt om de radikales modstand imod det danske forsvaret. Nu har vi vel for sidste gang hørt om de radikales vilje til nedsættelse af tjenestetiden. Vi har helt klart i dag fået at vide af statsministeren, at de radikale er ligeglade med tjenestetidsnedsættelse, så længe forsvarets øvrige problemer ikke er løst. Det var rart at få den besked.

Ganske kort om SFs holdning til det stillede dagsordensforslag: SF har ikke lod og del i forsvarsforliget, og efter alt at dømme får vi heller ikke lod og del i det kommende forsvarsforlig, hvem der så end måtte være modig nok til at hoppe på forsvarsministerens vogn. Vi har tidligere efterlyst, at de militærvenlige partier i hvert fald kunne bekvemme sig til at blive enige om et eller andet klart svar til befolkningen om, hvor længe landets unge skal springe i trøjen, men vi har intet svar kunnet få.

SF er tilhænger af ethvert fremskridt, der peger mod vort ideelle mål, der som bekendt er: ingen tjenestetid, og derfor kan vi ikke stemme imod dagsordensforslaget. Men dagsordenen accepterer, at nedsættelsen skal betales med øgede indkaldelser og øgede omkostninger, det ligger i dens henvisninger til værnschefernes forslag, der igen bygger på forsvarsforliget — og det kan SF ikke støtte. Derfor kan vi altså heller ikke stemme for dagsordensforslaget, og så er der kun den mulighed tilbage, at vi undlader at stemme og i øvrigt endnu en gang spørger: hvornår bekvemmer VKR-blokken herinde sig til at

bestemme sig for at forklare befolkningen, hvad den mener om tjenestetidens længde? Det haster.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Hr. Grünbaum stillede mig et spørgsmål vedrørende målsætningen med den finanslov, vi nu vedtager, og jeg skal da meget gerne sige, at den udtalelse af mig i finansudvalget, som hr. Grünbaum citerede er ganske rigtig. Finanslovsforslaget og det deri indeholdte overskud på ca. 400 mill. kr. mener vi er udtryk for en stram finanspolitik, og det udgør altså den målsætning, som blev efterlyst.

Men jeg tilføjede også i finansudvalget, som hr. Grünbaum sikkert erindrer, at ved overgangen til kildeskatten ville der blive tale om nogle tendenser, som pegede på betydelige forbrugsudvidelser allerede i slutningen af i år og navnlig i begyndelsen af 1970, og det ville vi tage hensyn til, når vi fastsatte procenten i april eller maj måned, hvor vi vender tilbage til det. Hvor meget man end synes, at målsætningen er rigtig i et budget, kan man ikke — og det er heller aldrig sket — låse sig fuldstændig fast, navnlig ikke på et tidspunkt, hvor vi ved der er bevægelser — ikke mindst bevægelser, der skyldes overgang til et nyt skattesystem — som bevirker, at vi kan udsættes for den risiko, at den finanspolitik, der føres, virker for lempelig i situationen.

Hvis jeg bare for at gøre nogle få bemærkninger selv må give ordet til forsvarsministeren, vil jeg gerne i egenskab heraf sige til hr. Kjeld Olesen, at jeg modtager gerne al mulig belæring fra hr. Kjeld Olesen, og hr. Kjeld Olesens tone er så at sige indrettet til belæring — det er der ikke megen tvivl om — men jeg tror nu ikke, hr. Kjeld Olesen behøver at belære mig om tillidsforholdet imellem socialdemokratiske forsvarsministre og mig selv i de ca. 15 år, jeg har været medlem, eller den gruppe, jeg hører til. Jeg tror, hr. Kjeld Olesen vil være klar over, at vi uden afkorting har støttet disse socialdemokratiske forsvarsministre. Om man så kan forvente noget tilsvarende nu, det er jo det, vi skal tale om i et udvalgmøde i morgen, forstår jeg, hvor jeg er blevet inviteret til et samråd.

Til sidst: uden at ville belære vil jeg blot i al stilfærdighed gøre opmærksom på, at